

Духовномистическо или Тайнствено учене (за душата и животъ-тъ), *sn.* la spiritualité.

— място, *sn.* la commande; 1. влазяме пакъ на —, le regrès; 2. който държи по обвѣрване, un confidentiaire; 3. исписъ на -та, le pouillé; 4. опрѣдѣленъ на —, un régaliſte; 5. опрѣдѣленъ на — заради починай, obituaire, *adj.*; 6. права за опрѣдѣлене на —, la provision; 7. полуучавачъ на —, un collataire; 8. раздавачъ на -та, un collateur; 9. правда за раздаване -та, la collation; 10. исправникъ на —, un obédiencier.

— настаниване, *sn.* la monition.

— поучене, *sn.* la conférence.

— съзнане, *sn.* Théol. l'intuition *f.*

— състояніе, *sn.* la cléricature.

Духовность, *sf.* la spiritualité.

Духовъ день, *sm.* le second jour ou le lundi de la Pentecôte.

Духословіе, *sn.* la démonologie.

Духъ, *sm.* l'esprit *m.*, intelligence *f.*, génie *m.*, âme *f.*; 1. le revenant, caractère *m.*; 2. fig. la veine; 3. (на общностъ-та), esprit de corps; 4. ъкость на -ть, fig. la contenance.

Душа, *sf.* l'âme *f.*, l'esprit *m.*, psyché *f.*, coeur *m.*, revenant *m.*; 1. fig. le nerf; 2. възвъсene на -та къмъ Бога, Théol. l'anagogie *m.*; 3. берж —, *vn.* agonir, se mourir; 4. бране —, l'agonie *f.*, 'hoquet de la mort, *m.*; 5. който бере —, aggonissant, *adj.* *s.*; moribond, onde *s.*; 6. pl. -штытъ на мрътвите (сѣнки), les mānes *m.*.

Душавость, *sf.* l'asthme *m.*

Душавъ, *ap.* asthmaticque *sc.*; suffocant, souffleur *adj.*, poussif *m.*

Душевент, *adj.* cordial; -вно, -lement.

Душегубецъ, *sm.* un meurtrier.

Душегубство, *sn.* l'homicide *m.*

Душедѣлникъ, *ица*, *s.* executeur testamentaire; || *Jur.* un fideicommissaire, fiduciaire *m.*

Душедѣлъ (отъ продажъ наследство), *sm.* le lods *m.* et ventes lods.

Душене, *sn.* l'odorat *m.*; 1. (на куше), Vén. le flair; 2. сѣщане —, le nez; 3. учене ради — и по — l'osphrésiologie *f.*

Душенъ, *adj.* incorporel.

Душевно безпокойствіе, *sn.* la perturbation; || fig. cassement de tête, *m.* (voyez Тѣга).

— движение, *sn.* affection de l'âme, *f.*

— размърдеване, *sn.* l'émotion *f.*; || докарвамъ —, *va.* émotionner. [prit, *f.*]

— расположение, *sn.* fig. assiette de l'es-спокойствіе, *sn.* l'ataraxie *f.* [-eusement.]

Душеспасителъ, *adj.* fig. onctueux; -лио,

Душице или Дружке, *sf.* voc. mon coeur.

Душникъ, *sm.* bouche de chaleur *f.*, gueule *m.*; bassinet *m.*, ventouse *f.*, ouïe *f.*, lumière *f.*

Душъ (прѣскателна баня), *sm.* Méd. la douche; || опрѣдѣляемъ -ове (нѣкому), *vn.* Méd. doucher.

Души, *sf.* pl. habitant, ante.

Душъ, *vn.* sentir, 'halener, flairer.

Дыменъ каналъ (на волканъ), *sm.* Géol. la fumerolle.

Дымиса, *v.* imp. il fume.

Дымо-горителъ, *adj.* fumivore.

— паждителъ, *adj.* fumifuge.

Дымянка, *sf.* plante, le fumeterre.

Дымъ (пушакъ), *sm.* la funée; || (изъ запалена хартийна цѣва), le camouflet; || който пуща —, fumant, *adj.*

Дыни (либеница), *sf.* melon d'eau *m.* ou pastèque *f.*

Дырене, *sm.* la perquisition, la quête; || (на сѣдникъ), *Jur.* prise à partie, *f.*

Дыри, *sf.* pl. les erremens *m.*; || (на елень), l'erre *f.*

Дырилникъ, *ица*, *s.* chercheur, euse; ré-énerant, ante; || un perquisiteur, aboeur *m.*

Дырии крака (на конь), *sm.* pl. les gigots *m.*

Дырникъ, *sm.* fig. la queue. [dossier].

Дырница, *sf.* le croupion; || (на варка), le

Дырня овча племшка, *sf.* le gigot.

Дыры, *va.* chercher, demander, perquisitionner; 1. fig. fouiller; 2. (зѣръ, вървъ по дырята my), quêter; 3. (пакъ зѣръ-тъ), Vén. re-quêter; 4. (нѣкого), fam. pourchasser.

Дыра, *sf.* la trace, le vestige, apparence *f.*

1. fig. le sillon, la cicatrice; 2. Vén. la menée; 3. (на елень по храстъмъ), les abattures *f.*; 4. (на чобъкъ или зѣръ), la piste; 5. (на зѣръ), le trac, la voie; 6. (на крака, стъпка), le pas; 7. (отъ муртвочина), Vén. la traînée; 8. зимамъ му -та, va. dépister.

Дыха, *sf.* l'être *m.*, l'individu *m.*, l'âme *f.*; || нѣма жива —, il n'y a pas un chat, pas âme qui vive. [spiriation].

Дыхане (за святаго Духа), *sn.* Théol. la

Дѣ, *adv.* où (sans mouvement); || -то и да, conj. où que.

Дѣана, *sn.* pl. les faits et gestes *m.*

Дѣва (съзѣвдие), *sf.* Astr. la Vierge; || Прѣсвята —, Богородица, *sf.* la sainte Vierge.

Дѣверь, *sm.* garçon d'honneur *m.*, le beau-frère (frère du mari).

Дѣвойка, *sf.* une demoiselle, (pl. mesdemoiselles), demoiselle *f.*, jeune personne *f.*, adolescente, fille, vierge *f.*, pucelle, garçonne *f.*; 1. fam. jouvencelle *f.*; 2. Jur. demoiselle *f.*; 3. млада —, une poulette; 4. Орлеанска —, pucelle d'Orléans, *f.*; 5. царска —, demoiselle d'honneur, *f.*; 6. pl. -ки (що сѫ живѣли въ община), les agapetes *f.*; 7.

водя-ки (драгоманували), *vn.* chaperonner.

Дѣвойникъ (ѣргенъ), *sm.* fam. un puceau.

Дѣвойничество, *sn.* fam. le pucelage.